

РЕШЕНИЕ

№ 19730

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9637** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО). Образувано е по жалба на С. П. Ц. от [населено място], подадена чрез адв. Х. Б., срещу Решение № 2153-21-231 от 28.07.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН], издадено от длъжностното лице по „ПО“ при ТП на НОИ – С. [населено място].

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане при допуснати на съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон и несъобразяване с целта на закона.

Наведени са твърдения за липса на индивидуализиране на оспорвания пред Директора на ТП на НОИ – С. град административен акт, в това число отсъствие на изрично посочване в него на дата на издаването му и в цялост на неговия номер, което води и до незаконосъобразност на потвърждаващото го решение на по-горестоящия орган.

Оспорват се изводите на решаващия административен орган, че жалбоподателят не е придобил право на пенсия по чл. 69б КСО поради недостигащ осигурителен стаж. Твърде се, че осигурителният орган неправилно е зачел осигурителен стаж на жалбоподателя като такъв от трета вместо от втора категория, а именно осигурителният стаж, придобит при работата като шофьор на товарен автомобил.

Иска се отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане. Претендира се присъждане на разноски за адвокат.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. В., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град, Трето отделение, 80 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 5.12.2024 г. С. П. Ц. е сезирал административния орган с молба за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 69б КСО. С Разпореждане № [ЕГН] е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по подаденото на 5.12.2024 г. заявление. С процесното решение на Директора на ТП на НОИ – С. град изцяло потвърждава обжалваното разпореждане.

От писмени данни, предоставени от осигурителя и работодател на жалбоподателя „РаТек“ ООД, е видно, че в периода от 24.11.2015 г. до 02.06.2020 г. жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство с регистрационен номер С., марка „Скания“, модел „Р480“.

По делото е приета като писмено доказателство и Заповед от 23.11.2015 г., с която Л. В. – управител на „РаТек“ ООД, възлага на С. П. Ц. управлението на моторно превозно средство с регистрационен номер С..

От справка, постъпила на 1.12.2025 г., от Столична дирекция на МВР, отдел „Пътна полиция“, е видно, че моторно превозно средство с регистрационен номер С. в периода от 03.09.2015 г. до 20.07.2021 г. е имало за ползвател „РаТек“ ООД и е с технически допустима максимална маса от 32000 кг.

По делото са разпитани двама свидетели. От показанията на свидетеля М. И. Б. се установява, че в периода от 2015 г. до 2020 г. жалбоподателят е работил като шофьор на МПС с товароподемност от 32 тона и рег. [рег.номер на МПС] , „марка „Скания Р480“. Свидетеля Л. А. Т. посочва, че е започнал работа в „РаТек“ ООД през 2018 г. и от този момент до 2020 г. със С. Ц. на смени са управлявали МПС рег. [рег.номер на МПС] , марка и модел „Скания Р480“, който е бил с товароподемност до 30-32 тона.

Административен съд – София град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ – С. град.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган – оправомощено длъжностно лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С. град.

Съгласно чл. 99, ал. 1 във връзка с чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в съответното териториално поделение на

Националният осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител на пенсионното осигуряване при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентният административен орган съгласно чл. 99, ал. 1 във връзка с чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО.

Настоящият състав намира за основателни възраженията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство. Действително е издадено Разпореждане № [ЕГН] без ясно указване на дата на неговото издаване. Освен неговия номер също не е посочен в цялост, като е пропуснато оказването на номера на протокола – в случая „19“. На следващо място, съдът намира, че при постановяване на решението, с което са потвърдени разпорежданията, са допуснати и нарушения на материалния закон, което е основание за отмяна акта по чл. 146, т. 4 АПК.

Спорният между страните въпрос е дали лицето, което претендира отпускането на пенсия по чл. 69б КСО отговаря на императивния законов минимум от най-малко 15 години осигурителен стаж от втора категория съгласно чл. 69б, ал. 2 КСО.

От събраните доказателства се установява, а и самият ответник е признал в своя акт, че жалбоподателят отговаря на всички останали изисквания за отпускане на пенсия за ранно пенсиониране по чл. 69б, ал. 2 КСО. Към датата на заявлението за отпускане на пенсия – 05.12.2024 г., С. Ц. е навършил възраст от 62 години, 2 месеца и 23 дни при минимално изискуема през 2024 г. възраст за мъжете от 59 години и 2 месеца, т.е. жалбоподателят надвишава с повече от 3 години минималната по закон възраст. Сборът от възрастта и признатият от осигурителния орган осигурителен стаж към указаната дата е 101 години, 6 месеца и 10 дни при законов минимум от 100 години.

Признатият от осигурителния орган стаж обаче след превръщането му към трета категория е 13 години и 22 дни.

Процесният период, за който се спори по настоящото производство – работата по трудово правоотношение с „РаТек“ ООД от 24.11.2015 г. до 02.06.2020 г. – е признат от осигурителния орган като стаж от трета категория.

По делото обаче безспорно се установи, че през указаният период жалбоподателят е полагал труд от втора категория в съответствие с чл. 2, т. 25 от Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране, тъй като за изпълнявал трудовата функция на шофьор на товарен автомобил с товароподемност повече от 12 тона.

От писмените доказателства, издадени от осигурителя и работодателя на жалбоподателя „РаТек“ ООД, е видно, че в периода от 24.11.2015 г. до 02.06.2020 г. жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство с регистрационен номер С., марка „Скания“, модел „Р480“. Освен че този факт писмено се признава от работодателя, по делото е приета като доказателство писмена Заповед от 23.11.2015 г. на „РаТек“ ООД за възлагане на С. П. Ц. на управлението на моторно превозно средство с регистрационен номер С.. Заповедта е издадена, съответно и подписана от Л. В., за който от справка от ТРРЮЛНЦ е видно, че е единствен управител на „РаТек“ ООД през периода от 24.11.2011 г. до 16.10.2017 г., в който период е издадена и заповедта.

От справка, постъпила на 1.12.2025 г., от Столична дирекция на МВР, отдел „Пътна полиция“, е видно, че моторно превозно средство с регистрационен номер С. в периода от 03.09.2015 г. до 20.07.2021 г. е имало за ползвател „РаТек“ ООД и представлява тежкотоварен автомобил с технически допустима максимална маса от 32000 кг.

Показанията на двамата свидетели М. И. Б. и Л. А. Т. по изцяло безпротиворечив начин сочат, че в периода от 2015 г. или (най-малко от 2018 г. – според втория свидетел) до 2020 г. жалбоподателят е работил като шофьор на МПС с товароподемност до 32 тона и рег. [рег.номер

на МПС], марка и модел „Скания Р480“.

Съгласно трайната практика на ВАС, сред която са и Решение № 13300/09.12.2024 г. по адм. дело № 8318/2024 г. на ВАС и Решение № 2791/08.03.2024 г. по адм. дело № 11691/2023 г. на ВАС устните доказателствени средства не нарушават забраната на чл. 104, ал. 10 от КСО за установяване категорията труд и правилно са били ценени от първоинстанционния съд с оглед условията, при които е работил жалбоподателя и естеството на работа.

Така при съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства – както писмени, така устни, по безспорен начин се установи, че през периода от 24.11.2015 г. до 02.06.2020 г. жалбоподателят е престираал труд по трудово правоотношение, изпълнявайки трудовата функция на шофьор на товарен автомобил повече от 12 тона. Това обуславя зачитането на осигурителният стаж през указания период – осигурителен стаж от 4 години, 6 месеца и 9 дни, като такъв от втора категория.

След като този стаж се сумира с установения от осигурителния орган стаж от втора категория с продължителност от 13 години и 22 дни, се установява, че общата продължителност на придобития осигурителен стаж от втора категория на жалбоподателя е 17 години, 7 месеца и 1 ден.

Този стаж безспорно надвишава императивния минимум по чл. 69б, ал. 2 КСО от 15 години стаж от втора категория, което обуславя възникването за жалбоподателя на заявената от него пенсия, отпускането на която му е незаконосъобразно му е отказано от осигурителния орган.

Предвид гореизложеното, настоящият състав намира, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – без горестоящият административен орган да е обсъдил в цялост оплакванията в подадената срещу указаното разпореждане жалба и без да изясни всички относими към случая факти и обстоятелства и да събере допълнителни доказателства относно изложените в жалбата фактически твърдения. Решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка, което съставлява нарушение на правилото на чл. 35 от АПК, т.е. по отношение на оспореното решение е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Съдът намира също така, предвид събраните и ценени доказателства по настоящото дело, че както оспореното решение, така и потвърденото с него разпореждане, са издадени в противоречие и с материалноправните разпоредби на закона – основание за отмяната им и по чл. 146, т. 4 от АПК.

Жалбата се явява основателна, а решението на директора на ТП на НОИ – С. град, както и потвърденото с него разпореждане, следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на адв. Х. Б. следва да се присъди адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата в размер на 255,65 евро (равностойността на 500 лева).

Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 80 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-231 от 28.07.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН], издадено от ръководителя по пенсионното осигуряване.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на адвокат Х. Н. Б. от Софийска

адвокатска колегия, с личен номер [ЕГН], сумата от 255,65 евро – адвокатско възнаграждение. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.